

“ମିଠେ ବଜେ:— ଭ୍ରାମାର ଶ୍ରେଷ୍ଠଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ରହିଛି, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି
ଭ୍ରାମାର ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପ୍ରକୃତିରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ କେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ତାଙ୍କୁ କେଉଁ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ପଚାରୁଛନ୍ତି— ବାବା ଆମେ ବ୍ୟବସାୟ ଇତ୍ୟାଦି କରିବୁ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ନିଶ୍ଚିତ କର କିନ୍ତୁ ରାଜକୀୟ ବ୍ୟବସାୟ କର । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ କେବେହେଲେ ମଦ, ସିଗାରେଟ୍, ବିତି ଇତ୍ୟାଦିର ଛି ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟବସାୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ବିକାର ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

୩୯ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ରାବଣର ଆସୁରୀ ମତ । ଆସୁରୀ ମତ ବାବାଙ୍କର ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରାବଣକୁ ତ ବାପା କୁହାଯିବ ନାହିଁ ନା । ତାହା ହେଲା ରାବଣର ଆସୁରୀ ମତ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ । ଏଥିରେ କେତେ ରାତି-ଦିନର ଅନ୍ତର ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ଆସୁଛୁ । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛ, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ବାବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବା ପାଇଁ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ଦ୍ୱାରା ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହୁରି କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯାଉଛି ଏବଂ ଆସୁରୀମତ କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯାଏ, ଏହା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଯେବେଠାରୁ ତୁମକୁ ଆସୁରୀ ମତ ମିଳିଛି ତୁମେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ତଳକୁ ଖସିଥାଅ । ଖସିବା କିପରି ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଚଢ଼ିବା କିପରି ହୋଇଥାଏ- ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ବୁଝିଯାଇଛ । ପୁଣି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ— ଆମେ ପୁଣି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ କିପରି ପାଇବୁ । ଅନେକ ଥର ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଛ । ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତଳକୁ ଖସିଆସିଛ । ପୁଣି ଥରେ ମାତ୍ର ହିଁ ଚଢ଼ୁଛ । ନୟରବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ଏବେ ପୁଣି ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗର ମଧ୍ୟ ସମୟ ରହିଛି ନା, ପୂରା ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ (ସଠିକ୍) ସମୟ ରହିଛି । ଭ୍ରାମା ପୂରା ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ଚାଲୁଛି ଏବଂ ଏହି ଭ୍ରାମା ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବଡ଼ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବର୍ଷା ନେବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ ! ଯେହେତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ କାହା କାହାକୁ ଡିଫିକଲ୍ (କଷ୍ଟ) ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଏତେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା କ’ଣ ସହଜ କଥା ! ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ଏହା ତ’ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ପୁଣି ମାୟାର ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେବେ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବାକୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଏହି ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ରାବଣ ଉପରେ ପ୍ରତି କଳ୍ପ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଆସିଛୁ ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଶିକ୍ଷାଦାତା ଏକମାତ୍ର ବେହଦର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବା ବାବା କହିଆସିଛ । କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନଥିଲ । ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଥିଲ । କହୁଥିଲ ଭୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଏକ ଅଜବ ତାରକା । ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନଥିଲ । କିପରି ବିଚିତ୍ର ଭ୍ରାମା ଅଟେ । କହୁଥିଲ— ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ମନେ ପକାଉଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଜାଣିନଥିଲ । ନା ଆତ୍ମାର ଆକ୍ୟୁପେସନ୍ (କର୍ମବ୍ୟ), ନା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର

ଆକୃଷ୍ଟପେସନ୍‌କୁ ପୂରା ଜାଣିଥିଲ । ଏବେ ବାବା ନିଜେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି କେବେ ଏସବୁର ଅନୁଭୂତି କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ କାହାର ପାର୍ଟି ହିଁ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଇଶ୍ଵରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ମନେ ରହୁ ଏଥିରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ, ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନମ୍ବରବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଯୋଗ କରି କରି ଯେବେ ଭ୍ରାମାର ଅନ୍ତମ ଅବସ୍ଥା ଆସିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷା ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତ ହେବ ସେତେବେଳେ ନମ୍ବରବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ । ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଏହି କଥା କେହି କେବେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୀତା ଆଦି ତ ଇଏ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଏହାର (ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନର) କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ଛାଡ଼ି ନଥାନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ସବୁକିଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ । ଧନ୍ଦା (ବ୍ୟବସାୟ) ଆଦି ମଧ୍ୟ କାହାର ରୟାଲ (ରାଜକୀୟ) ହୋଇଥାଏ, କାହାର ଛି-ଛି ଧନ୍ଦା ହୋଇଥାଏ । ମଦ, ବିଡି, ସିଗାରେଟ୍, ଆଦି ବିକିଥାନ୍ତି— ଏହା ତ ବହୁତ ଖରାପ ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ମଦ ହିଁ ସବୁ ବିକାରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । କାହାକୁ ମଦୁଆ କରାଇବା— ଏହି ଧନ୍ଦା ଭଲ ନୁହେଁ । ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ଏହି ଧନ୍ଦାକୁ ଚେଷ୍ଟା (ପରିବର୍ତ୍ତନ) କରିନିଅ । ନଚେତ୍ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେବଳ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଧନ୍ଦା ବ୍ୟତୀତ ଏହି ସବୁ ଧନ୍ଦାରେ କ୍ଷତି ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଯଦିଓ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ହୀରା ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଫାଇଦା ତ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ ନା । ହିଁ ଲକ୍ଷପତି ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଧନ୍ଦାରୁ ତୁମେ କ’ଣ ହେଉଛ ? ବାବା ପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଲେଖୁଥାନ୍ତି ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରୁଛ ବାବା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଠିକ୍ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ଆମେ ସେହି ଦେବୀଦେବତା ଥିଲେ, ପୁଣି ତଳୁ ଲଗାଇ ତଳକୁ ଆସିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯାଇଛ । ଜ୍ଞାନ ତ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ତା’ ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଯାକ କରିବାକୁ ହେବ ମୋ ଠାରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଅବଗୁଣ ତ ନାହିଁ ? ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ ମୋର ଏହି ଶରୀର ରୂପା ଘରକୁ ଭଡାରେ ଦେଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଘର ଅଟେ ନା । ଏଥିରେ ଆତ୍ମା ରହିଥାଏ । ମୋତେ ବହୁତ ନିଶା ରହୁଛି କି ଭଗବାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଭଡାରେ ଘର ଦେଇଛି ! ଭ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘର ତାଙ୍କୁ ନେବାର ହିଁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଘରକୁ ହିଁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହାଙ୍କୁ ତ ଖୁସୀ ହୋଇଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ହଜାମା ମଧ୍ୟ କେତେ ହୋଇଗଲା । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ ହସ ଖୁସୀରେ ବାବାଙ୍କୁ କହିଥା’ନ୍ତି— ବାବା ଆପଣଙ୍କ ରଥ ହେଲି ବୋଲି ମୋତେ ଏତେ ଗାଳି ଖାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗାଳି ତ’ ମୋତେ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମର ପାଳି ପଡ଼ିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କେବେ ଗାଳି ମିଳିନଥିଲା । ଏବେ ପାଳି ଆସିଛି । ରଥ ଦେଇଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି- ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଅ, ଏଥିରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏହାଙ୍କ (ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ)ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ତୀବ୍ର ଯାଇପାରିବ କାରଣ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ତ ମାମାଲା ବହୁତ ଅଛି । ଯଦିଓ ଭ୍ରାମା କହି ଛାଡ଼ିଦେଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ପ୍ରଭାବ ତ ପଡ଼ିଥାଏ ନା । ଇଏ ବିଚରା ବହୁତ ଭଲ ସର୍ଭିସ୍ କରୁଥିଲେ । ସଙ୍ଗ ଦୋଷରେ ପଡ଼ି ଖରାପ ହୋଇଗଲେ । କେତେ କେତେ ଡିସ୍‌ସର୍ଭିସ୍ ହୋଇଥାଏ । କେହି କେହି ଏଭଳି କାମ ସବୁ କରିଥା’ନ୍ତି ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ମାୟା ଅବସ୍ଥାକୁ ବିଗାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ବହୁତ ଡିସ୍‌ସର୍ଭିସ୍ ହୋଇଯାଏ । ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ନିଜର ପିଲାମାନେ ହିଁ କେତେ ଡିସ୍‌ସର୍ଭିସ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଓଲଟା ସିଧା କହିବାକୁ ଲାଗି ପଡୁଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା କ'ଣ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି? କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ଆସୁରୀ ମତ ଦ୍ଵାରା କେତେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛୁ । ତେବେ ଏଥିରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ ନା । ମାୟାର ଯୁଦ୍ଧ ତ ଚାଲିବ । ଏବେ ତୁମର ବିଜୟ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମ ଉପରେ ତ ଆମର ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ବିଜୟ ପାଇ ଆସିଛୁ । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ ହୁଏ । ଏହି ସାରା ଡିଟେଲ୍ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ଆମ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ କରିବା । ବାବାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ମଧ୍ୟ କହିବ ନାହିଁ ! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ତ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତ୍ରାମାରେ ପାର୍ଶ୍ଵଧାରୀ ଅଟେ । ତ୍ରାମାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଛି । ଆମର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଛି । ଏଠାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ୍ ଦେଇ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଦେଖାଉଛି ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରା ଦେଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏବି ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କୁହ ଏଠାରେ ସଂପ୍ରଧାନ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା ନା । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ତମୋପଧାନ କୁହାଯାଏ । ପୁଣି ସଂପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟଜାଭବ ଏହା ହିଁ ମନ୍ତ୍ର ଅଟେ । ବାବା ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସୁପ୍ରିମ ଗୁରୁ ଅଟେ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ସାରା ସୃଷ୍ଟିକୁ ସଦ୍‌ଗତିରେ ପହଞ୍ଚାଉଛ । ଜଗତଗୁରୁ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ପ୍ରତି ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଆମକୁ ଏହି ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ତକ୍ତ ଘୂରିଚାଲିଛି । ଆଜି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଛି, କାଲି ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେବ । ଏହି ତକ୍ତକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ଏହି ସବୁ କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବୁଝାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଖସିଯାଇଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । କଳା-କାୟା ମାୟା ହରିନିଏ । ସବୁ କଳା (ଗୁଣ) ବାହାର କରି ନେଇ କଳା ରହିତ କରିଦିଏ । ଏଭଳି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଏବେ ତୁମକୁ ସାରା ତକ୍ତ ମନେ ଅଛି । ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ବେଶ୍ୟାଳୟରେ ରହି ଆସିଛ । ହଜାର ହଜାର ପାପ କରି ଆସିଛ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ କହିଥାଅ-- ଆମେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପୀ ଅଛୁ । ଆମେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଥିଲୁ, ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଗଲୁ । ଏବେ ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛୁ । ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ପୁଣି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନିଜ ସମାନ କରୁଛ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହିଲେ ଫରକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାଏ ନା । ତୁମ ଭଳି ସେମାନେ ଏତେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତ ଗୃହସ୍ଥକୁ ଛାଡିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି— ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ହୁଅ । ସମସ୍ତେ ଯଦି ଗୃହସ୍ଥ ଛାଡି ଆସିଯିବେ ତେବେ ଏତେ ସବୁ ରହିବେ କେଉଁଠାରେ । ବାବା ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢନ୍ତି ନାହିଁ । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିଥିଲେ । ମୋ ପାଇଁ ତ କୁହନ୍ତି ଗତ୍ ଫାଦର ଇଜ୍ ନଲେଜଫୁଲ । ମନୁଷ୍ୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ବାବାଙ୍କଠାରେ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଜଣା ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଭକ୍ତମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ନିଶ୍ଚିତ ଲେଖା ହୁଏ । କହୁଛନ୍ତି ପାହାତ ତ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ପୁଣି କିପରି ହେବ ! କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ତ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ, ପୁଣି ତାର ସମୟ ହେଲେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ହିଁ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା କରିଥାଉ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥିବ ନା । ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତି କିଭଳି କରାଯାଏ । କେତେ ଶ୍ଲୋକ ଆଦି ଗାୟନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ କେବଳ ମନେ ପକାଉଛ— ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସିଏ ଏବେ ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ

ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଏହି ସୃଷ୍ଟିଟି କିଭଳି ଘୁରୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏତେ ଲମ୍ବା-ଚଉଡ଼ା ଗପ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ତାହା କେବେ ସୃଷ୍ଟିରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର— ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ— ଷୁଭେଂ ଲାଲପଂ ଇଜ୍ ଦି ବେଷ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଛାତ୍ର ଜୀବନ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ । ଭଗବାନୁବାଚ— ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ରାଜାଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି କଥା ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାପ୍ତି ହିଁ ଏହା ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ଗୁରୁ ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିଥା'ନ୍ତି । ଯଦିଓ ଧର୍ମସ୍ଥାପକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କୁହାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ସିଏ ଯିଏକି ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ ନିଜେ ଆସିବା ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ତଳକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି । ଫେରାଇନେବାର ରାସ୍ତା ତ କେହି ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀର ହିଁ ଗାୟନ ଅଛି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁଙ୍କର ନୁହେଁ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ପୁଣି ଶିବ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମିଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ସିଏ ସୁନ୍ଦରଲୋକ ନିବାସୀ, କେଉଁଠି ଇଏ ବ୍ରହ୍ମଲୋକନିବାସୀ । ଦୁଇଜଣ ଏକ କିଭଳି ହୋଇପାରିବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହିଭଳି ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ତିନି ଜଣ ସନ୍ତାନ ହେଲେ ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏହାକୁ ଆଡ଼ପୁ (ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର) କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଇଏ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଲେ ନା । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । ବାକି ଇଏ ତାଙ୍କର ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ଏହା କେତେ ବୁଝିବାର କଥା । ଆଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟ କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପଦ୍ମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜର ଯାକ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅସୁରୀ ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ ? ମୁଁ ଏଭଳି କୌଣସି ଧନ୍ଦା କରୁ ନାହିଁ ତ ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିକାରର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବ ?
- (୨) ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ସାରା ସୃଷ୍ଟିକୁ ସଦ୍‌ଗତିରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ସଦ୍‌ଗୁରୁ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଧ୍ୟାନ ରହୁ- ମାୟା କେବେହେଲେ ମୋତେ କଳା ରହିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣହୀନ କରି ନ ଦେଉ ।

ବରଦାନ:- ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜର ମନର ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାର ସହଯୋଗ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଏହି ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତାବରଣର ଏକ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯାଏ ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ଯେପରି ପାଞ୍ଜିଟି ଆଜୁଲିର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯାଏ ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନର ସହଯୋଗ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ କରିଦେଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଧନବାନ ।